

ABONAMENTUL

Pe un an... 24 Oct.
Pe o jum. de an 12 "
Pe trei luni... 6 "
Pentru România și străinătate:
Pe un an... 40 Oct.
Pe o jum. de an 20 "

TELEFON Nr. 228.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ZIAR POLITIC NAȚIONAL.

REDAȚIA
ȘI ADMINISTRAȚIA
Str. Prundului Nr. 15.INSERATELE
se primesc la adminis-
trație. Prețul după tarife
și învoială.Manuscrisele nu se in-
napoiată.

Interesele italiene.

"Vom avea în vedere exclusiv interesele italiene și vom veghea numai la apărarea și salvarea lor". Așa zis Salandra în memorabilul său discurs, pe care l'a ținut la deschiderea sesiunii trecute a camerei italiene.

Acest discurs a mulțămît pe toți italienii, dar în același timp a mulțămît și Puterile, cari se află în război. Cei dintâi și-au zis, că nu e nimic mai natural decât salvarea intereselor italiene, cei din urmă — Puterile — nu s'au gândit nici decât la atacarea acelor interese și deci urmă drept concluzie logică, că Italia continua să rămână — mai ales după constatarea nu cea tănuțită, ci cea dată pe față — aceeași care a fost dela începutul războiului, un stat neutral, care n'avea să turbure marea încăierare a grupurilor de beligeranți, cari sunt astăzi în foc.

Ou asta se părea, că s'a trecut la ordinea zilei peste Italia și se credea, că cuvântul ei abea la marea împărțire, la masa verde se va mai auzi.

Nu s'a întâmplat însă așa. După o aparentă liniște, interesele italiene s'au ridicat din nou la suprafață și au început să distrame liniștea care se stăpânise peste frunțile diplomaților.

Atitudinea Italiei se discută din nou și încă cu cea mai mare aprindere. Iar cum această atitudine de sine înțeles stă în strânsă legătură cu interesele italiene — e firesc, ca toată lumea să se întrebe, cari sunt acele interese italiene? Aceasta vreau s'o știe mai ales beligeranții, cari țin să se ferească de a atinge astfel de interese. Unii spun, că aceste interese s'ar găsi în Adriatică, alții spun că în Mediterana, alții le văd consistând în Balcani, mai mulți ozi mai puțin le găsesc în noile colonii ale Italiei, în organizarea acestora și atașarea definitivă de trupul ei, alții spun că acele interese ar consta în anumite revendicări teritoriale ce ar avea Italia de făcut.

Nimenia însă nu caută să fișeze centrul de greutate al acelor interese în sufletul Italianilor, suflet în care se frământă încă taințita lucrare a cărbunului din munții neapolitani. "Să vezi Neapolea și apoi să mori". Aceste cuvinte își au semnificația lor, ele sunt, expresiunea cea mai fidelă a sufletului italian, în care vibrează încă în toată puterea ei rugăciunea misterioasă, pe care o șoptea Cărbunul de pe vremuri în umeda lui subterană. Pe lângă o

lume esternă, pe lângă Neapolul strălucitor, bogat în tot ce a putut iscodi frumosul, mai este și o lume internă italiană, un Neapol misterios, puternic, tot atât de vibrător prin frumusețea lui ca și Neapolul văzut.

Cum deci s'ar putea găsi așa de ușor interesele italiene, când Italianul are un suflet învăluit în haina unui mister, care în același timp și a păstrat toate urmele dogmei de odinioară?

Nu vom încerca deci prea mult să disecăm enigma intereselor italiene. Noi suntem dealtfel și prea mici, prea neînsemnați pentru ca să putem fișa o linie de orientare în multiplitatea unor interese, cari poate se bat în capete cu alte interese. O lăsam asta în sarcina altora, cari sunt mai chemați și cari în același timp vor și să găsească în sondarea sufletului italian o preocupare de cel mai mare interes.

Cum însă atitudinea Italiei formează obiectul cel mai viu al discuțiilor actuale, ne am simțit datori să ne oprim și noi asupra acestor discuții și să le însemnăm.

Cei mai mulți doresc astăzi să cunoască mai ales intențiile. Acestea interesează în primul rând, căci ele sunt mobilul care determină anumite acțiuni.

Realizăm cum suntem însă nu putem fișa decât stări reale, fapte. Iată de ce noi suntem aplicați să credem, că Italia are interese și în Adriatică și în Mediterana și în Balcani și în Coloniile și în alte părți. Acestea sunt păreri cari se dau și noi pe acestea suntem datori să le fișăm mai ales. Cunoscând însă tot ca fapt obiectiv și bine lămurit realismul politice italiene și păstrând toată fidelitatea punctului nostru de vedere, nu ne putem opri de a adăuga la păreri ale altora și o părere a noastră, pe care de sigur o ghicesc și alții: Centrul de greutate al intereselor italiene se găsește în sufletul italian, în Italia însăși. Această constatare oricât s'ar părea de paradoxală, ori naivă, ori poate de sine înțelesă își are importanța sa, cea mai mare importanță, dela care singură depinde atitudinea Italiei.

Controlul străinilor în România. Comitetul delegaților proce-
tului de lege asupra controlului străinilor, s'a întrunit Marți dimineață la ministerul de Interne. Se afirmă că comitetul a hotărât să se introducă un nou articol, specificând ca *evreii indigeni, stabiliți de multă vreme în țară, cari nu sunt supuși altei protecții străine, și sunt considerați ca supuși români, să nu fie supuși prevederilor legii.*

Chestiunea Dunărei.

București 3 Febr. n.

D-I D. S. Nenitescu, fost ministru de industrie și comerț, a vorbit săptămâna trecută în sala clubului conservator, în fața unei numeroase asistențe despre chestiunea Dunărei, care tocmai în împrejurările de astăzi prezintă un interes de o deosebită însemnătate. Conferențiarul a analizat în amănunțimi fazele prin care a trecut această chestiune în diferite epoci. Foarte aplaudată, conferința a fost un studiu interesant și atrăgător, căci dintre toate fluviile internaționale, Dunărea, nu are încă o situație de drept internațional public bine definită.

Iată în liniamente generale interesanta conferința a d-lui Nenitescu:

Principiile navigației pe râurile care străbat sau despart mai multe țări s'au stabilit de congresul de la Viena din 1815. Aceste principii au fost aplicate Dunărei la 1856 prin tratatul de la Paris.

Navigația era liberă pe vremea Romanilor, cari considerau apele curgătoare ca lucruri comune întocmai ca aerul sau ca apele mărilor. Poprilele silite, transbordarea mărfurilor și a călătorilor, după cum se naviga în dreptul cutărui sau cutărui țărâm al râurilor, erau lucruri necunoscute pe vremea Romanilor. Aceste sunt creațiuni ale dreptului feudal. Pe tot timpul feudalității fluviile nu mai sunt considerate ca *res communes*, ci în cetul cu inculcul ele trec din domeniul public, în domeniul privat al seniorului feudal.

În antichitate transbordarea mărfurilor și a călătorilor de pe un vas pe altul, se făcea numai acolo unde apele fluviului erau mici și din pricina cărora neputându-se naviga, mărfurile și călătorii trebuiau transbordați pe vase mai mici.

În veacul de mijloc lucrurile erau cu totul altfel. Pe aceste timpuri vasele trebuiau să se oprească la marginea fiecărei feude, provincie sau oraș liber, să transbordeze pe vasele proprietarului țărâmului și să plătească atâtea taxe de navigație pe câte ținuturi ale diferiților proprietari treceau. Fluviile navigabile, aveau malurile pline de obstacole artificiale pentru a opri navele din drum. La marginea fiecărei feude erau posturi de funcționari vamali și lanțuri aruncate de-a curmezii fluviilor, așa că viața devenise foarte grea și chiar imposibil de suportat, atunci când feudalitatea se desvoltase complet, adică atunci când feudalul exercita toate drepturile regaliene: dreptul de a bate monedă, dreptul de a exercita puterea judecătorească, dreptul de a avea armată, dreptul de a percepe dări.

În contra acestor stări de lucruri s'au ridicat regi ajutați de orașeni și legitimați de juristi. Această mișcare de reacțiune, contra zisel stări, încep

sub Ludovic al XI și s'a terminat sub Ludovic al XIV-lea. De această mișcare de centralizare a profitat și chestia navigației pe fluviu. Sub Ludovic al XVI apare un edict, care hotărăște că fluviile sunt proprietatea particulară a regelui, în însăși puterea titlului său de suveranitate.

Navigațiunea pe fluviile interioare a profitat mult, căci fluviile s'au vădit în urma acestui edict, un singur proprietar plăteau o singură taxă de navigațiune, iar poprilele vaselor și transbordările mărfurilor și călătorilor se făcea numai acolo unde nevoile navigațiunei se impuneau.

Navigațiunea, însă pe fluviile care străbat sau despart mai multe țări, rămăsese tot așa de grea, ca mai înainte. În Germania, nu se recunoscuse proprietarului riveran, dreptul asupra fluviului. În fapt însă, proprietarii riverani exercitau aceleași drepturi ca în Franța, iar puterea imperială, fiind slabă din cauza năzuințelor de imperialism asupra Italiei și din pricina luptelor religioase, nu s'a putut impune feudalității. În timpul revoluțiunei s'a emis principul că navigațiunea și comerțul să fie libere pe râurile ce străbat sau despart mai multe țări. Prima aplicațiune s'a făcut în anul 1797 în congresul dela Raschtadt. La 1814 în urma înfrângerii lui Napoleon la Waterloo, în tratatul de prelîminări ale păcii s'a emis dorința de a se stabili regulile de navigațiune asupra fluviilor internaționale.

La 1815 a avut loc congresul din Viena care a hotărât că navigațiunea va fi liberă sub raportul comerțului, că aceste fluviu internaționale vor fi sub privilegerea unei comisiuni, ai cărei membri vor fi reprezentanții statelor pe care apele fluviilor le străbat sau le despart.

Această comisiune, zisă a riveranilor, alcătuește regulamentele de navigație fluviu, care sunt aplicate de fiecare stat riveran în apele sale; tot această comisiune indică lucrările de executat în apele și pe malurile fluviului pentru a ușura navigația, care lucrări ei le se vor executa de fiecare stat riveran în apele sale.

Tratatul din Viena, deși criticabil este însă foarte important și trăiește de așa lungă vreme, din pricina că a împăcat principul liberei navigațiunii, cu principul respectului suveranității teritoriale.

Înainte de 1815 și după 1815 până la 1856, mai multe tratate s'au încheiat asupra navigațiunii pe Dunăre între Austria și Turcia; între Turcia și Rusia și Austria și cu Rusia. Foarte important pentru noi este tratatul dela 1812 dintre Turcia și Rusia, încheiat la București. La 1812 Rusia răpând Moldova, Basarabia, deveni riverană pe brațul Chilia al Dunărei, dela gura Prutului, până la mare. La 1826, prin tratatul de la Akerman, Rusia dobândi și brațul Sulina, iar la 1829 ea deveni stăpână pe întreaga deltă a Dunărei.

(Va urma.)

Atrocitățile Rușilor în Bucovina.

Din Viena ni se comunică următoarele știri revoltătoare:

După informațiunile oficiale dela intrarea rușilor în Bucovina meridională cazacii nu încetează de a jefui în toate regiunile românești ale Bucovinei, mai cu deosebire pe moșiile boierilor români. După ce au jefuit moșia dlui Arionovici la Solca cazacii au jefuit castelul Costina, a aparținând familiei de boieri Popovici, foarte însemnată și în Bucovina și în România; ei au spart lăzile și broaștele, au furat toate vestimentele, obiectele de preț, au rănit grav pe administratorul care se împotriva. Cazacii au băntuit de asemenea moșia Strojești, aparținând aceleiași familii de unde toate trăsurile și caii au fost luate și duse.

Fermierii sunt de asemenea jefuiți; fetele și femeile sunt violate în mod brutal, în fața părinților și bărbaților lor. Numele acestor nenmărate victime sunt cunoscute. La Gura-Humora fiica forestierului temându-se de a fi violată de cazacii cari atacau, s'a sinucis. La Ciocănești mai toate casele au fost devastate. Un preot original dintr'o nobilă familie a fost maltrat și jefuit în modul cel mai groaznic.

Deputațiunile române ale comunităților cari s'au prezentat împreună cu primarii la comandantul rus al orașului Suceava spre a se plânge de aceste excese au fost date afară cu injurii și amenințări.

Conscrierea ovăsului.

— Comunicat oficial. —

Magistratul orașului Braşov aduce la cunoștința publicului, că domnul Ministru de agricultură reg. ung. a ordonat de a se conscrie toate proviziunile de ovăși de pe întreg teritoriul comunei noastre orașenești și de a sevestra orice prisos de ovăși pentru comisia regalienei economice — prisosul se va coabăta și indica în modul arătat mai jos. Toate aceste dispozițiuni domnului Ministru le face în puterea Articolelor de Lege LXIII și LXVIII din 1912 precum și al Art. de Lege întregitor din anul 1914 și în puterea plînpotentei primite prin ordinațiunea Nr. 240/915.

În urma acestor dispozițiuni este deci obligat fiecare locuitor al orașului, care dispune și are deci în posesiunea sa ovăși, să arete sincer și cu gralul viu și de fapt întreaga proviziune, de care dispune, comisei, care anume i se va prezenta spre acest scop.

Comisiunea ia în evidență la fața locului întreaga cantitate, calculândă cât face partea necesară pentru trebuințele casei, iard cantitatea, care trece

Satyrul și Oglinda.

Când fugărea o nimfă rățâcită,
Gonit, de o diabolică chemare,
Văzu Satyru 'n luciul apei clare
Întâia oară fața lui poșită.

Rămase mut de spaîmă și mirare;
Dar cum strătea cu fața așintită
Simplă, ca o durere înfinită,
Născând chinuitoarea renunțare.

Atuncea, mănîiat, avîrînd o ghindă
Din ramul de stejar ce-l încunună,
Friză adăncă lacului oglindă.

În miș de umbre chipul se stăie
Și așa, sfîdînd fantastica minciună
Se duse hohotînd de bucurie...

Hilfred Moșoiu.

Din războiu.

— Episoade și scene. —

Cheituelile de război în Anglia.

Un ziar englez scrie :

Bazându-ne pe raportul oficial al tesaurului, putem afirma că războiul ne costă actualmente aproape 50 milioane pe zi. La început — în primele zile, — el nu ne costa de cât vre o 25 milioane pe zi...

Era însă evident că pe măsură ce spoream numărul trupelor noastre în campanie și al soldaților noștri recrutați, să sporească și costul războiului. Cu atât mai mult cu cât acum avem de ajutor și susținut familiile celor cari se află pe front, precum și văduvele și orfanii soldaților ucși în campanie.

Nu sunt speranțe ca aceste cheltueli pe cari ni le impune războiul, să sufere curând o reducere ușurătoare.

Dimpotrivă ele pare că ar avea tendința să crească...

În fața acestei imense cheltueli publice, particularul trebuie să practice economia: același ples de aur nu poate acoperi în același timp cheltuelile necesare susținerii statului și cheltuelile inutile ale particularilor. Interesele naționale trebuie să fie puse înaintea satisfacțiunii personale. Fără îndăleală că industriile de lux vor suferi puțin de pe urma acestei reduceri a cheltuelilor particulare.

Accidentalul prințului de Galles.

Prințul de Galles, tânărul moștenitor al tronului englez, conduce de cele mai multe ori în persoană automobilul cu care circula pe front...

Intr-o bună zi — nu e mult de atunci — el cîoci în mare viteză cu un camion francez, care-și vedea liniștit de drum pe una din șoselele Franței de Nord. Trăsura princiară fu deteriorată rău, în timp ce camionul democratic nu suferi aproape nici o stricăciune.

Cela ce nu împiedică pe conducătorul ei, un parizian bun de gură, să ia în primire pe prințul de Galles, copleșindu-l cu întreg repertoriul său de injurături, care de care mai originale și mai "shocking". Prințul făcea însă mare haz de avalanșa aceasta de calificative.

Obșterul său de ordonanță, care de sigur nu împărțea bucuria sa, puse în cele din urmă capăt acestei scene penibile. El descoperi insultătorului "incognită" prințului și-i oferî o frumoasă livră sterlingă...

Cu toată generozitatea aceasta, camionarul — ori de câte ori își po-vestește pățania — adăogă cu multă seriozitate:

Ca prinț — dragul meu — e încăntător! Dar ca șofer — n'am ce-i face — nu se prea pricepe...

Franzezii și germanii ocupă aceiași tranșee.

Cităm dintr'o corespondență particulară:

Ne mirăm când citim prin ziare că tranșeele noastre erau la 50 metri

departare de cele germane, — sau că între cele două pozițiuni dușmane nu erau de cât 30 metri!

Ni se par imposibile aceste date — sau în orice caz neverosimile...

Cu toate acestea ele sunt perfect adevărate. Rapoartele statelor-majore le confirmă...

Recordul tuturor acestor date îl deține însă sectorul B. în regiunea Meusei. Acolo Francezii și Germanii sunt la distanță de zero metri unii de alții!... Ați cetit bine: zero metri.

O tranșee, ocupată, apoi pierdută, apoi reluată, — apoi repierdută și în cele din urmă recucerită... Dar în așa mod dacă a devenit comună. Niște saci cu pământ au fost ingrași îngămădiți în mijlocul ei și de atunci — francezii și germanii sunt de fiecare parte a el.

Sentinelele circulă tărîndu-se. Precauțiunile sunt atât de bine luate de amândouă părțile, în cât mai multe atacuri, atât din partea francezilor cât și din partea germanilor, au eșuat pe toată linia. Sp.

peste partea necesară, o declară de secestrată.

Cerealele luate sub secestru, proprietarul nu le poate vinde, nici ceda altuia, din contră dănsul este obligat a le preda...

Din proviziunea conscrișă nu se poate secestra și prin urmare trebuie lăsată în posesiunea proprietarului spre libera folosire...

1) Ca sămânță de sămânță pentru fiecare jugăr castral...

2) Ca nutreț de vite pentru fiecare armăsar de prăsilă 12 măji...

Prețul maxim al cerealelor luate sub secestru — pe calea autorității competente — se va plăti...

Subscrierul Magistrat orașănesc provoacă deci pe toți posesorii de ovăș, să și-l cântărească...

Magistratul orașănesc nu numai că așteaptă, dar sperază cu siguranță, că fiecare locuitor al orașului...

Brașov, în 1. Februarie 1915.

Magistratul Orașănesc.

SITUAȚIA pe câmpul de războiu.

Azi dimineață am primit dela biroul de presă al prim-ministrului...

În nordul monarhiei.

Budapesta 3 Febr. Din marele cartier general al nostru se comunică oficial cu data de azi...

General de divizie Höfer, locuitorul șefului de stat major.

Pe frontul anglo-franco-ruso-german.

Berlin 4 Febr. -Buletinul oficial al mareșului cartier general german...

Pe câmpul de operații dela vest: Pe frontul dintre marea de nord și Rheims...

cauzând inamicului pierderi. Trupele noastre au atacat eri în nord și nord-vestul localității Maasiges...

Am respins atacurile franceze pe cari dușmanul le-a continuat și noaptea. Am făcut prizonieri 7 ofițeri și 601 de soldați...

Afară de acestea mai e de remarcat lupta ce s'a dat în Voghezii de mijloc între un detașament de-al nostru...

Pe câmpul de operații dela est: În Prusia estică am respins atacurile slabe, pe cari Rușii le-au îndreptat...

Spre nord dela Vistula în Polonia s'au dat câteva ciocniri între trupe mai mici din diferite arme...

În Carpați luptă de câteva zile forțe germane umăr la umăr cu cele austro-ungare.

Relațiunile româno-bulgare.

Oficiul „Narodni Prava“ a publicat un comunicat, în care se spune, că guvernele română și bulgară...

Ministrul României a declarat d-lui Radoslavoff, că guvernul român va face toate înlesnirile pentru tranzitul în Bulgaria.

Vot de neîncredere primarului din Fiume.

Se telegrafează din Fiume: Au scris unele ziare, că o parte din membrii reprezentanței au pornit din motive personale...

Măsurile navale contra Angliei.

Statul major al amiralității germane, publică următorul comunicat:

„Anglia plănuiește transportarea în Franța a unor trupe numeroase și a unor cantități considerabile de material de război.

Pentru a împiedica aceasta, vom lupta cu toate mijloacele de războiu disponibile, din care motiv navigațiunea neutră este avertizată...

Navigațiunei comerciale i se recomandă să navigheze în Marea Nordului pe coastele Scoției.

Aceste măsuri contra Angliei au fost cerute în ultimele zile de întreaga presă și de toate partidele politice germane.

Ziarul „Zürcher Post“ explică procedura germană față de Anglia în modul următor:

Este mai rău procedeu, când canți să răpi un popor întreg prin foamete.

Măsurile luate de Germania au proprietatea să scurtzeze războiul, căci nimicirea comerțului englez este unicul motiv, pentru care Anglia va dori pacea.

Anglia este singură de vină, că dreptul ginților pare azi desconsiderat și Germania se găsește în situația celui gătit și se apără de gătuitorul ei...

Pressa engleză mărturisește de altfel pe față succesele submarinelor germane.

Englita trebuie să se aștepte în război la urmări mai grele decât până acum. Germania posedă submarine foarte capabile.

Revoluția din Portugalia.

Se telegrafează din Madrid la Roma, că față de mișcarea tot mai amenințătoare a monarhiștilor din nordul Portugaliei...

Umăr la umăr.

Martii a fost publicat întâiul comunicat al cartierului nostru general, în care se confirmă conlucrarea trupelor germane cu armata austro-ungară în Carpați.

În legătură cu aceasta ziarul „Pesti Hirlap“ publică un articol, în care scrie între altele:

„Fiii luptătorii ai Ungariei și Germaniei s'au întâlnit și în Carpați, luptând pentru apărarea chestiunii comune, după cum au luptat împreună și în Belgia și la granița Sileziei și Poșmaniei.

De altfel Germania poate spune despre sine același lucru, căci și noi îi ajutam în apărarea granițelor sale și până acum n'am observat, că i-ar fi fost rușine de acest ajutor.

Corespondentul de război al ziarului „Az Este“ scrie că în ultimul timp al războiului actual a eșit tot mai mult în evidență contopirea militară a Germaniei și a Austro-Ungariei.

Trupe germane participă la apărarea granițelor ungare, iar trupele austro-ungare luptă împreună cu armata germană, respingând pe dușman tot mai mult din apropierea granițelor germane dela nordul Poloniei.

Conferința financiară a aliaților.

Se telegrafează din Paris că ministrul finanțelor din Rusia, d-l Bark, a sosit la Paris, unde a avut mai multe întrevederi cu d-nii Viviani, Ribot, Delcassé și Iswolski.

Burian la regele.

„Budapesti Tudositő“ află din Viena că Maj. Sa Pa primit Luni pe ministrul de externe baronul Burian într-o audiență mai lungă.

ȘTIRI.

— 23 Ianuarie v. 1915.

Academia Română va ține azi Vineri, o ședință publică, în care se vor face următoarele comunicări: D. N. Iorga: Câteva acte privitoare la istoria comerțului român.

Tifusul exantematic în Brașov. Precum ne comunică oficiul sanitar al orașului Brașov s'au ivit în Brașov trei cazuri de tifus exantematic (Flektifus).

După constatarea acestor cazuri s'au luat imediat măsuri pentru închiderea locuințelor celor îmbolnăviți.

și transportarea lor la spitalul pentru epidemii. În același timp s'au desinfectat locuințele celor bolnavi și a familiilor lor...

În urma măsurilor luate oficiul sanitar ne comunică, că nu e motiv ca publicul să se neliniștească în măsură prea mare.

Cazuri de tifus exantematic s'au constatat și în Predealul românesc și probabil că de-aci a fost adus la Brașov.

Primarul Budapestei pe câmpul de luptă. Din Budapesta se anunță: Primarul Budapestei Barczy a primit invitațiunea generalisimului arhiducele Frederic de a vizita trupele...

Repartizarea pâinei în Germania. Din Berlin se comunică: Reprezentanții comunali ai Berlinului și ai comunelor aflate, lucrează neîntrerupt pentru a crea instituțiile necesare...

Rugăciunea Papei pentru pace. Din Roma se anunță: La Paris a fost sechestrat textul rugăciunii întocmite de Papa pentru pace. Guvernul francez va autoriza publicarea ei...

Revista „Transilvania“ a Asociațiunii anuoț, că din cauza lipsei de mijloace materiale, va apărea în anul 1915 numai în unul s-u două numere.

Dar pentru răniți. Dl Dr. Eugen Bran, avocat în Teaca, ne-a trimis prin administrația ziarului nostru 15 cor, pentru a se cumpăra pe seama răniților cărți.

Coroane eterne. D-na Ileana Dr. Vasincu n. Stroia, soție de avocat din Pui, în loc de cunună peritoare...

Pentru ajutorarea răniților din Brașov am primit prin administrația ziarului nostru dela d-l Ele Raucu din Hăghic 2 cor.

Appolo-Bioscop. Program pentru Sâmbătă și Duminică, Helvetia (Vederi admirabile), Trăiască regele!

Scrisoare de pe câmpul de luptă.

D. Ștefan Popovici, directorul școlilor primare centrale din loc ne pune la dispoziție următoarea scrisoare de pe câmpul de luptă...

În 9 Ian. n. am trimis pe adresa „Gazetei“ o corespondență, în care am descris Oraclunul soldaților români din reg. 2 de Inf. Nu știu ce soarte a avut corespondența.

Acum iarăși aveți ceva de scris „Gazetei“.

Fîndcă însă epistola eventual s'ar putea perde, am scotit, că ar fi mai consult, dacă a-și trimite epistola pe adresa dvoastră.

S'a publicat în numărul 11 din 16/29 Ianuarie al ziarului nostru. N. R.

Nici altădată nu m'am prea ocupat cu scrisul. Între împrejurările de acum în „Dekung“-ul meu plin de fum — cu atât mai puțin mi voi bate capul cu stilistica.

În corespondența mea din 9 Ian. dacă ați primit-o, ați văzut în ce chip s'a exprimat comandantul reg. nostru despre soldații români.

Atât cântările noastre frumoase cât și predica au avut un efect aguditor.

Pe fețele mult încercărilor nostri soldați, cari de mult nu au avut oca-

ziunea să asculte ecenile și cântările noastre bisericesti și de a auzi un cuvânt de îmbărbătare, se putea ceti o emoțiune adâncă și speranța unui viitor painic.

De încheiere am cântat imnul regal „Joanne ține.“

La serviciul divin a asistat și dl colonel, care a fost plăcut impresionat, că mulți dintre soldații rom. știu cânta imnul.

S'a și dat ordin, ca după exemplul nostru și ceilalți soldați de altă naționalitate să învețe imnul regal în limba lor maternă și ca în fiecare zi după prânz, când avem ocaziune — să ținem cu fîclorî oră de cant și joc.

În ziua de Bobotează s'a servit sfințirea apei. Au asistat și ofițerii reg. în frunte cu dl colonel. Dl preot militar ne însuflețește cu o cuvântare frumoasă. După-ce întonăm imnul regal dl colonel ne adresează multe cuvinte de laudă.

Cântând troparul botezului, dl preot ne stropește cu apă sfințită, atât pe ofițeri cât și pe toți soldații — vreo câteva sute.

În zilele următoare am continuat cu instrucțiile — marșuri, cântări bis. și jocuri naționale.

În 24, Duminică, din nou serviciu divin. Dela 10 ore joc. S'a jucat hora, sârbe, călugerul, bătuța, cel din Buzău au jucat brăul, iar tunarii din Sibiu ardelenesca.

În 25 au trecut pe aci atășaii militari ai statelor neutre în societatea mai multor generali și ofițeri comandanți. S'au dat onorurile militare.

Muzica a întonat diferite imnuri. Noi am jucat din nou și ca și în ziua trecută, ofițerii s'au delectat în jocurile și cântările noastre naționale.

La despărțire un ofițer voinic în uniformă de vânător, cu fața răzătoare ne făcea cu mâna semne de adio, urmat de puternicile noastre: „Să trăiască!“

Pentru sârmanul Ioan Ulicia.

În urma apelului nostru făcut pentru soldatul român Ioan Uliciu, căruia i s'au amputat ambele picioare, am mai primit următoarele contribuții:

Table with 2 columns: Donor name and amount. Includes D-l Ioan Boeriu colonel, D-na Emilia Dr. Russu, Sibiu, D-na Maria Dr. Perța, Sibiu, D-l Virgil Tilea, Sibiu, D-l Teodor Spuderca, cofetar în Brașov, D-l Mihail Ganea preot în Veneția de Jos, D-na Valeria Ganea, D-l Laurian Vădă preot în Ornișii de Cămpie.

Proprietar: Tip. A. Mureșianu & Comp. Redactor responsabil: Ioan Lacea.